

عنوان مقاله:

تجارب دانشجویان فیزیوتراپی از فرایندهای آموزش بالینی: مطالعه کیفی

محل انتشار:

مجله پژوهش در علوم توانبخشی، دوره 9، شماره 5 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد کمالی - Associate Professor, Rehabilitation Researchs Center, Rehabilitation Management Dept, Rehabilitation Sciences School, Iran University of Medical Sciences, Mirdamad St, Madar Sq, Shah-nazari St, Nezam St, Tehran, Iran

سید محمدرضا دست غیبی - (Corresponding author) Master student of Rehabilitation Management, Rehabilitation Management Dept, Rehabilitation Sciences School, Iran University of Medical Sciences, Mirdamad St, Madar Sq, Shah-nazari St, Nezam St, Tehran, Iran

علی چابک - Lecturer, Social Welfare Dept, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Evin St, Daneshjoo Blvd, Kodakyar St, Tehran, Iran

مهدی دادگو - Assistant Professor, Physiotherapy Dept, Rehabilitation Sciences School, Iran University of Medical Sciences, Mirdamad St, Madar Sq, Shah-nazari St, Nezam St, Tehran, Iran

سارا قناعتیان - Master of Rehabilitation Management, Shekar-riz Physiotherapy Clinic, Sepah St, Nabovat Sq, Jahrom, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: امروزه جایگاه آموزش بالینی در تربیت دانشجویان فیزیوتراپی بطور فزاینده ای در حال برجسته تر شدن است. برنامه ریزی صحیح در تربیت بالینی دانشجویان مستلزم کسب شناختی درست از تجارب دانشجویان می باشد. این پژوهش با هدف کسب شناختی بهتر از تجارب دانشجویان فیزیوتراپی از فرایندهای جاری در دوره آموزش بالینی انجام پذیرفته است. مواد و روش ها: در این مطالعه کیفی، ۲۱ نفر از دانشجویان سال آخر مقطع کارشناسی فیزیوتراپی بصورت نمونه گیری هدفمند به مشارکت در پژوهش دعوت و اطلاعات از طریق پنج جلسه بحث گروهی متمرکز جمع آوری شد. از روش کلایزی به عنوان راهنمای تجزیه و تحلیل استفاده و روایی یافته ها به روش مثلث سازی داده ها تامین گردیده است. یافته ها: پس از تجزیه و تحلیل داده ها و طبقه بندی کدها، چهار مضمون شامل «آموزش و ارزشیابی بالینی»، «یادگیری بالینی»، «پذیرش بیمار» و «ارتباطات کارآموز در محیط» پدیدار گشت. مشارکت کنندگان طی این مطالعه بر مواردی مانند تعداد و تنوع کم بیماران، عدم اجرای سرفصل های کارآموزی و جمعیت زیاد گروه های کارآموزی تاکید داشتند. نتیجه گیری: بی توجهی به فرایندهای جاری در آموزش بالینی، تجربه بالینی کارآموز را متاثر می سازد لذا بهبود فرایندهای کارآموزی، تجربه بالینی موثرتری را فراهم می آورد. بالابردن غنای تجربه بالینی کارآموزان با تامین تنوع کافی بیمار در کارآموزی ها، افزایش دوره آموزش عملی و بالینی، تاکید بیشتر و عملی بر اجرای بهتر سرفصل های کارآموزی، تعدیل جمعیت دانشجویان در کارآموزی برای اثربخش تر شدن کارآموزی ها پیشنهاد می گردد. کلید واژه ها: آموزش بالینی، دانشجویان فیزیوتراپی، فرایندهای کارآموزی. تجربه زیسته

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

